

POSTÁS DOLGOZÓ

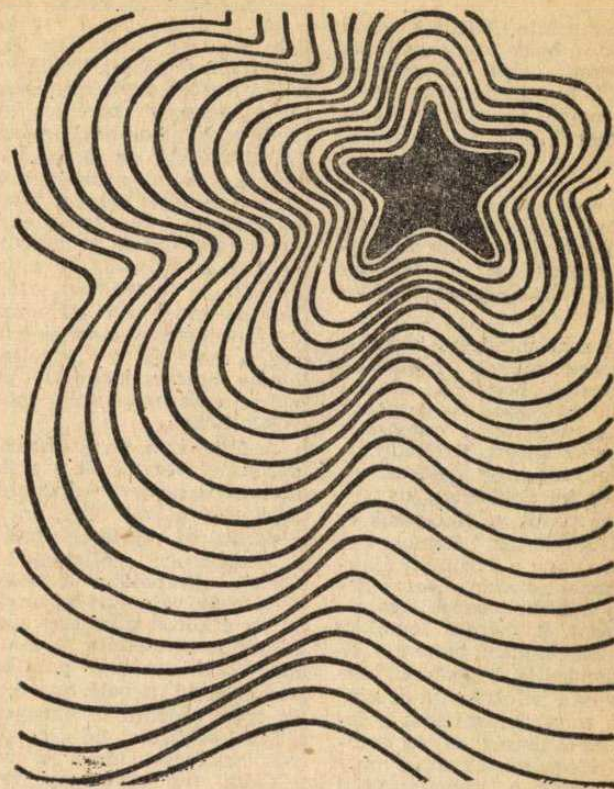
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXII. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

1977. MÁRCIUS

ÁRA: 60 FILLÉR

Tanácskoztak a Posta szocialista brigádvezetői

A Posta számít a szocialista brigádokra

A Minisztertanács, továbbá a SZOT és a KISZ Központi Bizottsága 1977. április 16. és 17-ére hívta össze a szocialista brigádvezetők ötödik országos tanácskozását. Ezt megelőzően a posta-vezérigazgató és a Postások Szakszervezetének Elnöksége február 26-án rendezte meg a postás szocialista brigádvezetők ugyancsak ötödik országos tanácskozását.

A nagyszabású megbeszélést, amelyen 219 küldött vett részt, s képviseltette magát

az MSZMP Központi Bizottsága, a SZOT elnöksége, valamint a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium is, Benke Gézáné, szakszervezetünk elnöke nyitotta meg. Bejelentette, hogy a munkaversenyben elért eredményeiért több brigádvezető, brigádtag és tisztségviselő a tanácskozás alkalmából kitüntetésben részesült. A kitüntetéseket az előző napon Horn Dezső miniszterhelyettes és Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtitkára adta át.

A beszámoló Horn Dezső miniszterhelyettes, a Posta vezérigazgatója tartotta. Szólt arról, hogy a szocialista brigádmozgalmak miként alakult, fejlődött a Postán. Ma már 2870 brigád 27 200 taggal versenyez a „Szocialista” címért, s mintegy 2400 brigádnak sikerült is megszereznie, 103 brigád pedig magasabb kitüntetésnek is birtokosa. Ismertette az 1976. évi terv teljesítését (fontosabb adatait a nagyaktíváértékelés beszámolójában januári számunk közreadta), megjegyezve, hogy a feszített feladatokat csakis a munkaverseny keretében tett vállalásokkal, társadalmi összefogással, jó irányítással lehetett megoldani. Ebből következik, hogy az eredményekben igen nagy részük van a szocialista brigádoknak. Az eredmények különösen ott voltak jelentősek és a közönség értékítéletével mérhetők, ahol a vállalatok a Posta és az igénybevevők közvetlen kapcsolatára is hatottak. Így a felvételi szolgálatban javult a kiszolgálás, a terhelés növekedésének ellenére nem romlott a kézbesítésszolgálat minősége, határozottan javult a soron kívüli és a kül-

külső területi kézbesítésnek, továbbá a kézbesítendő küldemények és hírlapok előszállításának kiterjesztését, a kezelés, főképpen a pénztár-szolgálat további gépesítését. A távbeszélő-központok forgalmátbocsátó képességének javítására mérsékelni kell az új állomások bekapcsolásának ütemét, ennek ellensúlyozására szorgalmazni kell a lakótelepeknek nyilvános állomásokkal való ellátását.

A Posta ebben az évben is számít a szocialista brigádok helytállására. Helyes lenne, ha a brigádok vállalásaik során különös figyelmet fordítanak a szolgáltatások minőségének javítására, a közönséggel érintkező dolgozók helyes magatartására, a szakképzésnek oktatásának segítésére, a továbbképzésre, a kezelési kisgépek karbantartására, az új eszközök használatának megtanulására, az új technológia elsajátítására, a távközlési hálózatok és berendezések fenntartására, a hibák számának és az üzemi kiesések időtartamának csökkentésére, az új létesítmények működőképességének — még az átadás előtt való — biztosítására, egyáltalán a szolgáltatások megbízhatóságára. Javaslatokkal segítsék az üzem- és munkaszervezési intézkedéseket, a munkafeltételek javítását, a korszerű munkagépek jobb kihasználását.

területi kézbesítésszolgálat; 650 ezerrel nőtt a hírlap-előfizetők száma, és 5 százalékkal csökkent a remittenda. Ezután a miniszterhelyettes az 1977. évi feladatokról szólt. Ismertette a tervteljesítés feltételeinek megteremtésére irányuló intézkedéseket, mint a levélszekrényes

Közelebb visz a célhoz a különböző munkaterületeken működő, pl. távközlési forgalmi és műszaki brigádok együttműködése, nem utolsósorban a komplex brigádok, valamint az igazgatósági törzsekben alakult közösségek egybehangoló tevékenysége. Mindez tovább fejleszthető a különböző postaszervek brigádjainak közös célkitűzéseiével is.

A szocialista brigádok eddig is élen jártak a munkában, s hogy számitani lehet lelkesedésükre az idei feladatok végrehajtásában, arra biztositókat nyújt az a tény, hogy java részük csatlakozott a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére kibontakozott munkaversenyhez.

Segítsük a vállalatok kialakítását

A posta-vezérigazgató beszámolója után Besenyei Miklós, a Postások Szakszervezetének főtitkára emlékeztetett szólásra. Emlékeztette a megjelenteket arra, hogy az 5 évvel ezelőtti megtartott IV. országos tanácskozás olyan értelemben foglalt állást, hogy a szocialista brigádvezetőknek rendszeresen véleményüket kell cserélniük a gazdasági és a társadalmi vezetőkkel a munkahelyet, a gazdasági egységet, illetve az egész Postát érintő kérdésekről. Az MSZMP Politikai Bizottsága pedig 1973. május 8-i határozatában megjelölte a brigádmozgalmak fejlesztéséhez elvégzendő teendőket. Felhívta a figyelmet arra, hogy következetesen végre kell hajtani a IV. országos tanácskozás határozatait, hogy a brigádmozgalmak milliós tömegereje jobban éreztesse hatását a soron levő népgazdasági feladatok megvalósításában.

A határozat végrehajtásának elősegítésére az Elnökség a Posta-vezérigazgatósággal közösen levonta az előző tanácskozás tanulságait, s a további munka segítésére intézkedéseket dolgozott ki.

A munkaverseny legfőbb célja a gazdasági feladatok végrehajtása. Erre útmutatást ad az előző beszámoló. A főtitkár ezért inkább azokról a tennivalókról beszélt, amelyek a munkaverseny támogatásából a szakszervezeti szervekre hárulnak. Ezek elsősorban politikai feladatok. Így például az idén a jubileumi munkaversenyre kell a brigádok figyelmét ráirányítani. Meggyőződésünk, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére tett vállalások rendkívüli erővel segítik az 1977. évi tervet, egyben az V. ötéves terv végrehajtását.

(Folytatás a 2. oldalon.)

1945. április negyediké egyetlen dátum a harminckét évvel ezelőtti naptárban. A világ és Európa népei számára csupán a háború egy napja. Nekünk magyaroknak rendkívüli jelentőségű és olyan eseményt idéz, amely felett sohasem múlik el az idő. Ez a tavaszi nap nemzeti létünk nagy sorsdöntő fordulójának kezdetét emelkedett. A diadalmasan előre törő szovjet hadsereg kiűzte hazánk területéről az utolsó hitleri megszálló csapatot és a nyilas bandát. Visszaadta az ország függetlenségét, a nép szabadságát.

Népünk emlékeztetésén soha sem homályosodhat el, hogy felszabadításunk, eddigi fejlődésünk és jövőbeni előrehaladásunk egyaránt a szocializmusnak köszönhető. A világ első szocialista államának katonái hozták el számunkra a szabadságot, a szocializmus építésének útján emelkedtünk ki évszázados elmaradottságunkból és jutottunk el a fejlődés mai fokára, s a jövőben is ezen az úton akarunk közelebb jutni a magunk jelölte célokhoz.

A felszabadulás óta eltelt több mint három évtized itthon és külföldön is egyaránt bizonyítja, mire képes egy ország népe, ha felszabadulva, erejében, képességében, jövőjében bízva a hatalom birtokában munkálkodik, ha a megtermelt anyagi és szellemi értékek élvezői maguk a dolgozók. Önelégültség nélkül, jogosan lehetünk büszkéek a megtett útra, társadalmi, gazdasági és kulturális eredményeinkre.

Büszkéek vagyunk arra, hogy a szakszervezetek tevékenyen részt vettek az átalakulás valamennyi fázisában. Ott voltak az életet jelentő újjáépítésnél, a termelés és elosztás munkaszervezésének kialakításánál, a szocialista demokrácia részét jelentő üzemi demokrácia bőcsőjénél. Azóta is erősítő, védelmező vagyunk szocialista rendszerünknek politikai és gazdasági téren egyaránt. Ma is büszkén valljuk magunknak szakszervezetünk minden intézkedését, határozatát, amellyel részese volt mindannak, ami a felszabadulás után a Postán történt.

Az újjáépítéssel egyidőben mélyreható változások, demokratikus átalakulás következett be a Posta belső életében és irányításában. Megsokszorozódott a Posta feladatai. A népgazdaság fejlődése fokozott követelmények elé állítja a Postát, próbára teszi valamennyi dolgozó és vezető szaktudását, teherbíróképességét, hivatástudatát.

Napjainkban — a harminckét esztendő erőfeszítésének eredményeként — nyugodtabb légkörben, konszolidált körülmények között élünk. Új emberi társadalmat, egy sokkal szebb Magyarországot építettünk a régi helyén, amely történelmünk forradalmi hagyományainak szellemében a nép boldogulásának, a szocializmus teljes megvalósításának útján halad.

Az építőmunka sikerét sok-sok ténnyel bizonyíthatjuk. Mindenki a maga megváltozott életét hozhatja fel a legjobb példának. Mert ha nem is élünk gondtalanul, s nem is tudjuk még teljes egészében vagy kellő mértékben kielégíteni a szükségleteket, az élet- és munkakörülmények gyökeres javulásához nem fér kétség.

Felszabadulásunk ünnepén nem állunk meg a múlt felelevenítésénél. A tanulságokból új erőt nyerve munkálkodunk azon, hogy az idei április negyediké után sok-sok sikeres munkahétköznep következze, mert így lesz még örömtelibb a jövő évi ünnepünk.

Azt mindannyian tudjuk, hogy éves és ötéves tervünk realitás és jelentős fejlődést ígérő programokat tartalmaz. Vállalunk kell ezeket a feladatokat. Terveinket csak munkával, valamennyi postás dolgozó hasznos tevékenységével tudjuk megvalósítani.

A megvalósításhoz az évforduló alkalmából tisztázni kívánok minden postás dolgozónak, szakszervezetünk minden tagjának eredményes munkát, jó erőt, egészséget.

KISS ERNŐ

Besenyei Miklós főtitkár beszámolóját tartja

KITÜNTETÉSEK

A Közlekedés, Posta- és Távközlés Kiváló Brigádja kitüntetésben részesült: a Hunyadi Szocialista Brigád (Debrecen 2. postahivatal, kézbesítők), brigádvezető: Andicsku András; a Vak Bottyán Szocialista Brigád (Komárom megyei Távközlési Üzem, körzetmesteri dolgozók), brigádvezető: Matyasovszky László; a Metró szocialista brigád (Budapest 114. postahivatal, kézbesítők), brigádvezető: Tornyosi János.

Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú kitüntetésben részesült: Váradi József, Jár್ಮűtelep.

Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatú kitüntetésben részesült: Csunderlik Lászlóné, Táviró Hivatal; Irházi Mihály, Magasépítési Üzem.

Szakszervezeti Munkáért Oklevél kitüntetésben részesült: Böhm Gézáné, Értékcikk Hivatal; Csipke Lászlóné, Nagybatony 1.; Herczegh Mihályné, Karcag 1.; Kasza Pál, Műszaki Hivatal; Kálmán Ferencné, Hírlap Iroda; Marozsán Józsefné, Kápolnásnyék; Mester Józsefné, Lenti; Nagy Lászlóné, Tamási; Németh Imre, Jár್ಮűtelep; Ruffini Károly, Javítóüzem; Sidló Pál, Kékes Televízió állomás; Simon István, Hatvan 2.; Tüske Gergely, Csekkészámoló Hivatal.

Posta Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült: Andréka Ferenc, Kaposvár 1.; Bihai József, Szeged, Hálózatépítő   zem; Botka Zoltán, Kábelüzem; Dezs  n Istvánné, Budapest 70.; Gajzinger Pál, Nógrád megyei Távközlési   zem; Kisgyörgy Tibor, Em  d, Mikroh  ll  m     llom  s; Rudinszky János, Pápa, Er  s  t   zem; Sedlák András, Miskolc, Hálózatépítő   zem; Takács János, Pápa 1.; Veres András, Beretty  ujfalu.

Miniszteri Dicséretben reszesult: Bihari Rózsa, Szeged 1.; Horváth Erzsébet, Csorna; Nyakas Imréné, Hajd  n  s; Szilágyi Imre Budapest, Hálózatépítő   zem; Varga Sándorné, Anyaghivatal.

Vez  rigazg  t  i Elismerésben reszesult: Bakó Sándorné, T  vir  hivatal; Csizmarik Ferenc  n  , V  rp  l  t, Csapó Márta, Számítástechnikai   s Szervezési Intézet; Fekete Veronika,   rt  kcikk Hivatal; Horváth Pál, Javítóüzem; Halm  i Mária, Hírlap Iroda; Hajnal Mihály, Központi Magasépítési   zem; Kondacs János, Szarvas; Kovács Miklós, Műszaki Hivatal; dr. Meggyesh  zi Jánosné, Csekk  sz  m  l   Hivatal; Simon G. János, J  r  m  telep; Schmidt Béláné, Budapest 62.; Szilágyi Lászlóné, Budapest 32.; Sziklai József, Budapest v  deki Postaigazgatóság; B. Tóth Imre, Kábelüzem.

(Folytatás az 1. oldalról.)

Már szinte közhely az a mondat, hogy „csak azt lehet elosztani, amit megtermeltünk”. A szakszervezeti szervek megkülönböztetett figyelemmel kísérik azt, hogy hová, kihez kerüljön az, ami már megvan. Hasonló gondtal kell bábkodniuk az anyagi javak születésénél is. Így például nagyobb segítséget nyújthatnak a brigádoknak a vállalkások kialakításához.

Az sem mindegy, hogy az emberek milyen légkörben dolgoznak, hogy a munka terhe miképpen oszlik meg az egyes részlegek, csoportok, dolgozók között. Nem fordulhat elő az, hogy egyesek sokat és jól dolgoznak, ugyanakkor mások a jól keresők és a kintutetettek. Sajnos, nagyon nagy a Postán a szak-képzetlenek aránya, s ez gátolja a terhek egyenletes elosztását. E kérdés emellett nemcsak a jelen, hanem a jövő gondja is. Ugyancsak hátrányosan befolyásolja az arányos munkamegosztást a fegyelmetlenség is. Az említett jelenségek egyúttal meghatározzák a szakszervezeti szervek feladatait is, nevezetesen jelentős segítséget kell nyújtaniuk az általános alap-, valamint a szakképzettség megszerzéséhez, továbbá minden erejükkel támogatniuk kell a gazdasági vezetőket a fegyelem megszilárdításában. Ebben a munkájukban gyümölcsözően használhatják a brigádokösszegek ember- és jellemformáló erejét.

A tapasztalatunk az, hogy a szocialista brigádok tagjai

között találhatók a Postát, a szakmájukat legjobban szerető dolgozók. Ők a hivatások, üzemek vezetőinek legbiztosabb támaszai. Tőlük indul a legtöbb kezdeményezés. A brigádtagok körében fejlődik ki leginkább az egymás iránti tisztelet az általános, a politikai és a szakműveltség gyarapításának igénye. Nagy szükségünk van tehát az ő munkájukra, s ők is igénylik — meg is érdemlik — a segítséget, a támogatást, azt a légkört, amelyben természetes követelmény a szervezethez, a rend és a fegyelem, amely minden dolgozóból kívánja a magasabb fokú öntevékenységet.

A főtitkár a továbbiakban a gazdasági vezetők és a szakszervezeti szervek együttműködéséről beszélt. Továbbra is a gazdasági vezető feladata a munkaverseny céljainak kitűzése, ugyanakkor a tárgyi feltételek, valamint az anyagi és erkölcsi elismerés eszközeinek biztosítása. A szakszervezeti szervek politikai eszközökkel, nevelő, szervező és érdekvédelmi tevékenységükkel segítik elő a dolgozók bekapcsolódását. A szocialista munkaverseny fejlesztéséhez hozzá tartozik a nyilvánosság is, az élen járó egyének, brigádok, hivatalok és üzemek nyilvános elismerése, dicsérete. Fontos, hogy a munka minősége tükröződjék a jövedelmek alakulásában, hogy az eredmények egybeessenek az anyagi elismeréssel.

A jó munka mindannyiunknak öröme szolgát, ezért ehhez Beseneyi Miklós főtitkár befejezőként jó erőt, egészséget kívánt.

Sokat segít

a különböző brigádok együttműködése

A két beszámolót szívet követte, utána elkezdődött a vita. Bernáth György Budapest, 112 postahivatal brigádjai és dolgozói nevében mondta el, hogy milyen nehézségeket kellett leküzdeniük, amikor a hírlapoknak levelezésként új utat való kézbesítésére áttértek. Nehéz-ményezte, hogy a sajtó, a rádió és a televízió nem támo-

gozók részére lakásokat, amelyek egyik részét később is erre a célra használnák, másik részét viszont az ott élő nagycsaládok postás dolgozóknak utalhatná ki. Ezt a kérdést Nagy Lajos, a Posta Központi Kábelüzem Vörös Zászló szocialista brigádjának vezetője is felvetette, megtoldva azzal, hogy a változó munkahelyű dolgozók ellátására konténerszállásokat kellene beszerezni.

Sedlák András, a Miskolci Hálózatépítő Üzem egyik ká-

belszerelő komplex szocialista brigádjának, valamint Stock Anna, Tataháza 1 postahivatal felvevő brigádjának vezetője arról beszélt, hogy az igazgatóságuk területén működő brigádokösszegek mekkora figyelmet fordítanak tagjaik általános, politikai és szakműveltségük fejlesztésére. Lévy Józsefné, Pécs 1 postahivatal távbeszélő-kezelő brigádjának vezetője 18 esztendői brigádvezetői tapasztalatait nyújtotta át a tanácskozás résztvevőinek. Azt tanácsolta, hogy ne törekedjenek gyors és látványos sikerekre, hanem az igazság és a becsületes munka szeretetére neveljék a közösség tagjait. E szemlélet tartalommal képes megtölteni bármilyen munkát, s értelmet adhat az életnek.

Zachár Győzőné, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság ISZT-titkára felszólalásában elmondta, hogy a náluk működő brigádok tagságának 65 százaléka nődolgozó, s mintegy egyharmaduk 30 éven aluli fiatal. Megkülönböztetett gondot fordítanak a fiatal dolgozók beilleszkedésére, nevelésére, magatartásukra. Mindezt azonban lerombolhatja a technikai feltételek hiánya, a feleket ugyanis pusztán udvariassággal nem lehet megnyugtatni, ha történetesen torlódás miatt nem tudnak részküre összekötést teremteni. Jelentősnek tartja a különböző munkaterületeken működő brigádok, továbbá a más igazgatóságok brigádjaival való együttműködést, amire számos példát tudna felsorolni.

Csapó Emilt, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság brigádvezetőinek küldöttét az igazgatóságon lezajlott tanácskozás résztvevői megbízták, feltétlenül emlékeztesse a fórumon a szakvezetőket arra, hogy az újpesti léges- és földalatti-hálózat, sőt még az átkérőhálózat is olyanra elavult, hogy nem fogja kielégíteni az épülő crossbar-központ jó működésének minőségi feltételeit. Felhívta a figyelmet a munkát gátló több körülményre, az anyagihiányra, a hibaelhárítók korszerűtlen eszköz- és járműellátottságára, valamint a létszám állandó hullámzására.

A hírközlés helyzete politikai kérdés

Dr. Abraham Kálmán államtitkár felszólalásában három kérdést érintett. Először kitért arra, hogy a hírközlés helyzete politikai kérdéssé vált. A párt Gazdaságpolitikai Bizottsága irányelveket adott ki arra, hogy a Postát gyorsabb ütemű fejlesztésre kell felkészíteni. A másik kérdés ebből adódik. A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium a feltételek megteremtésében, nevezetesen a műszaki tervezésben, az anyagellátásban, az ipari háttér biztosításában nem egyszerűen támogatja a Postát, hanem együtt szándékozik működni vele. A harmadik kérdés az, hogy mindennek az emberi oldalát is figyelembe kell venni, megfelelő munkakörülményeket kell teremteni, vonzóvá kell tenni a szakmát, egyúttal új szemléletre kell nevelni az igénybevevőket is.

Újabb szünet után az elnök előbb a tanácskozás alkalmából érkezett üdvözlő táviratokat ismertette, majd kihirdette a szocialista brigádvezetők V. országos tanácskozására választható 16 küldött személyére összeállított javaslatot. Ezután folytatódtott a vita.

Lajkó Sándorné, Várpalota 1 postahivatal Petőfi szocialista brigádjának vezetője a közösség nevelő erejét méltatta, hangsúlyozta, hogy a jó munkahelyi légkör olyan nyírára összetartja a dolgozókat, hogy még jobb ajánlatokkal sem csábíthatók el. Sídó Pál, a kékesi Tv-állomás Monitor szocialista brigádjának vezetője az újfelfogalom jelentőségét emelte ki, s felhívta a brigádvezetők figyelmét az „egy brigád — egy újítás” mozgalomra.

Kecskés Sándor, az MSZMP Központi Bizottságának munkatársa arról tájékoztatta a tanácskozást, hogy a Gazdaságpolitikai Bizottság jól ismeri azokat a nehézségeket,

amelyek között a postások tervek teljesítésén fáradoznak. Mind a kedvezőtlen munka-

körülmények, mind pedig az elmaradt technikai színvonal felszámolására a bizottság úgy foglalt állást, hogy a Posta fejlesztési ütemét gyorsítani kell. Nagyjelentőségű az állásfoglalásnak az a része is, amely a műszaki fejlődéssel összhangban levő bérpolitikai intézkedéseket helyezi ki-látásba, hogy ki lehessen alakítani a megfelelő munkaerő-szerkezetet.

Természetesen nem lehet mindent a párt- és államvelelmentől várni, nagy szükség van az öntevékenységre, az önművelésre is. A Posta állandóan kapcsolatban van az ország szinte teljes lakosságával, szolgáltatásának színvonalát közvetlenül befolyásolja az emberek politikai hangulatát, gazdasági helyzetükről, fejlődésükről alkotott véleményét.

A műszaki fejlesztés nem megy máról holnapra, még jó ideig együtt kell dolgozniuk a már korszerűtlen és a legújabb berendezéseknek. Mindehhez sokoldalúan képzett, megfelelő általános és politikai műveltséggel és ren-dezkező jó szakemberekre van szükség. Erre utal a XI.

kongresszusnak a közművelődésre vonatkozó határozata is. A művelődés alapvető támaszai a szocialista brigádok. Nagy segítséget nyújthatnak abban, hogy a közösség kezevel bírálja el, s helyes hozzáállásával támogatssa is a Posta munkáját.

Örvendetes, hogy a postás dolgozók többsége csatlakozott a jubileumi munkaversenyhez. Ez a csatlakozás túllép a gazdasági és bérpolitikai jelentőségén, hiszen folytatása azoknak a hagyományoknak, amelyekkel 60 évvel ezelőtt az orosz kommunisták az egész világra kiterjedő társadalmi átalakulást elindították.

Szűcs Imre, Nyíregyháza 2 postahivatal, II. Rákóczi Ferenc szocialista brigádjának vezetője, komplex brigádjuk munkáját ismertette. Szinte naponta megbeszélnek a tennivalókat, nemcsak a saját dolgait, hanem megtalálják a módját annak is, hogy miképpen segítsenek a hivatal többi dolgozójának, brigádjának. Pályaudvari hivatal lévén, a vasúttal is jó kapcsolatot teremtettek, s ezzel a munkát hátráltató körülményeket, főleg a postavonatokat

gyakori késéséből származó nehézségeket át tudják hidalni.

Dr. Bella Mária ügyosztály-vezetőt az utóbbi időben bekövetkezett sok halálós üzem-baleset késztette felszólá-

lásra. Mivel a tragédiák túlnyomó többségét maguknak az áldozatok vagy munkatársaik figyelmetlensége okozta, felhívással kíván fordulni a postás dolgozókhoz, s kéri a szocialista brigádokat, segítsenek megelőzni a baleseteket.

A szocialista brigádok több mint másfél évtizede tüzték zászlójukra a hármas jelszót: „Szocialista módon dolgozni, tanulni, élni!” A hármas jelszó azonban nemcsak a szocialista brigádok programja, hanem mindenképpen közös ügyünk a szocializmus építése.

A szocialista brigádok vállalásaik teljesítésével eddig is bebizonyították, hogy a cél elérése érdekében nagyszerű tettekre képesek. A szocialista emberformálás hármas követelményének teljesítésében kifejezésre jut az egymás iránti felelősségérzet és gondoskodás is.

A Posta szakmai és társadalmi vezetői — a lehetőségek határain belül — mindent megtesznek az egészséges és biztonságos munka feltételeinek megteremtéséért. Igaz, még sok a tennivaló a munka kultúrájának megteremtésében, a veszélyforrások megszüntetésében. A szakmai és társadalmi szervek erőfeszítései azonban önmagukban kevésnek bizonyulnak, ha ez nem találkozik a postás dolgozók megértésével és aktív támogatásával.

A Posta területén az utóbbi években meggyorsult a gépesítés, a korszerűbb technika szélesebb körbe alkalmazása. A gépek, berendezések, járművek az ember segítőitársai, de egyben veszélyforrások is. A munka egyre nagyobb szaktudást, figyelmet és körültekintést igényel.

Az üzemi balesetek elemzése során megállapítható, hogy a figyelmetlenség, a vigyázatlanság, a fegyelmetlenség és szabálytalan munka, a rossz munkamódszer, az ittasság, a KRESZ-szabályok megszegése, a közvetlen szakszervezők liberalizmusa 1976-ban több mint 700 postás dolgozó enyhébb, súlyosabb sérülést, ebből 11 postás dolgozó halálát, családjuk tragédiáját okozta.

A szakmai és társadalmi vezetők támogatják az üzemi balesetek megelőzésére irányuló intézkedéseket. Mindannyiunk feladata, hogy vigyázzunk magunkra és munkatársainkra. Orjuk egymás életét, egészségét és testi épségét. Ebben a szocialista brigádok vállalkoznak kezdeményező szerepet. El kell érni, hogy a hármas jelszó a postás dolgozók szemléletében, gondolkodásában, magatartásában és mindennapi munkájában is erkölcsi normává váljék.

Gondoljunk arra, hogy mindannyiunkat hazavárnak! Ezért kérjük a postás dolgozók megértését, segítségét.

Postás szocialista brigádvezetők tanácskozása

A tanácskozás a felhívással egyetértett. Bihal József, a Szegedi Hálózatépítő Üzem Ifjú Gárda szocialista brigádjának vezetője, több mint 20 éves munkatapasztalatait ismertette. Ez idő alatt sok minden változott, mégis azt kell mondanunk, hogy a vezetékes távközlés fejlődése nem tartott lépést az igények növekedésével.

A brigádmozgalom nélkülözhetetlen társadalmunkban

Vas János, a SZOT titkára szólt fel ezután. Annak a meggyőződésének adott ki-fejezést, hogy a brigádmozgalom társadalmunkban nélkülözhetetlen szerepet vívott ki magának, s ezt beláthatatlan ideig fenn is fogja tartani. Ezt alátámasztja a párt programnyilatkozata is, amely szerint a szocialista tudat és életmód a közösségekben alakul ki és fejlődik. E közösségek legmegbízhatóbb formája a szocialista brigád.

Önként vállalt többleteljesítményükkel biztosítják a tervek előírásainak teljesítését mellett a megfelelő minőséget is. Am, mindent, amit nyújtani tudnak, nem lehet vállalással kifejezni. A munkatársakkal való jó viszony, a helyes közösségi szemlélet kialakítása felszínesen megfogalmazható ugyan, tartalommal azonban csak az együttműködés töltheti meg, amely azonban szükségessé teheti a baráti kapcsolat mellett a vitát, a határozottságot, esetleg a helytelen nézetek, hibás

vel. Ugyancsak nem alkalmazkodott a korszerű követelményekhez a dolgozók szakképzettsége. Ez viszont abból adódik, hogy a munkakörülmények és bérvizonyok nem ösztönzik az embereket arra, hogy a hálózat-építést válasszák pályájuknak, és ott meg is maradjanak.

magatartásformák kiigazítását. A helyes értelmezett közösségi szemlélet képes a brigádtagok természetes cselekvésére folytató belépő új tagok beolvasztására.

Milyenek legyenek a művelődésre tett vállalások? Semmi esetre se érezzék a brigádtagok felülről diktált kötelezettségnek; az önművelésnek belső kényszerből kell fakadnia, s alkalmazkodnia kell kinek-kinek az érdeklődési köréhez.

Előrelépést jelentene a brigádmozgalomban, ha a brigádok az üzemi demokrácia képviselői fórumaivá válnának. A brigádvezetők véleményét mondhatnának az üzem terveiről, véleményük, egyetértésük vagy annak hiánya befolyásolná az egész évi versenylvállalkozásokat. Egondolatokat azért mondta el, mert bizonyára felmerülnek az országos tanácskozáson, s a közös irányvonal kijelölésénél figyelembe kívánják venni a postások véleményét is. Végül megemlítette, hogy a SZOT titkársága a közeljövő-

ben napirendre tűzi a postás dolgozók munka- és életkörülményeinek alakítását. Ezzel kapcsolatban a SZOT vezetői személyes látogatások során gyűjtenek tapasztalatokat az egyes postaszervek helyzetéről.

Váradi József a Posta Központi Járműtelep brigádjának eredményeiről számolt be, de megemlítette azt is, hogy munkájukat gyakran hátráltatja anyag-, illetve létszámihiány, továbbá a Posta gépkocsialományának nagyrészt elöregedett állaga. Nehézséget okoz náluk a művelődésre tett vállalások teljesítése, mivel üzemük sok dolgozója vidékről jár be. Hasonló gondokkal küzdenek — Csapó Márta beszámolója szerint — a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézetének brigádjai is. A szakképzettség megszerzésének szükségessége volt a fő mondanivalója Kenderesi János-nak, a mindszei Angéla Davis szocialista brigád vezetőjének. Elmondta többek között, miképpen készítik fel a gyermekgondozási segélyről visszatérő fiatal anyákat a munkába való beilleszkedés-re.

Tóth János, Székesfehérvár 2 postahivatal egyik kézbesítőbrigádjának vezetője a hivataluknál folyó munkaszervezés tapasztalatait kívánta átadni a tanácskozás résztvevőinek. Ismertette a lakótelepeken, háziasszonyok útján megszervezett kézbesítés előnyeit, a kézbesítők napi készpénzellátásának kiosztásának, valamint a leszámolásnak hivataluknál kikísérletezett rendszert. Elmondta, miként oldották meg egymás helyettesítésével a szabad szombatot, milyen módszert vezettek be a rádió- és televíziódíjak beszedésére.

Az elnök bejelentette, hogy még több mint 20 küldött jelentkezett hozzászólásra. Az idő rövidsége miatt azt javasolta, hogy a brigádvezetők írásban nyújtsák be hozzászólásukat, hogy azokat is jegyzőkönyvbe foglalhassák. Felkérte Horn Dezső miniszterhelyettest, hogy válaszoljon a felszólalásokra.

Biztató kilátások

A miniszterhelyettes mindeleltétt annak a kedvező benyomásnak adott hangot, amelyet az kellett benne, hogy az értekezleten minden hivatalos modortól mentesen, ennyire emberi hangon lehet nagyon is elevenen beszélni a kérdésekről. Tanácskoznunk. Majd sorra véve a felmerült legégetőbb gondokat, intézkedéseket helyezett kilátásba a munkafeltételek biztosítására. Felhívta a gazdasági vezetők figyelmét a szolgáltatások megbízhatóságának követelményére. Végül biztatónak ítélt meg a helyzetet, mivel ezen az értekezleten is biztosított kapott a Posta mind a párt, mind a kormány részéről a hírközlés gyorsabb ütemű fejlesztésére, továbbá a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítására.

A tanácskozás utolsó napirendi pontja a küldöttek megválasztása volt. A postás szocialista brigádokat a brigádvezetők V. országos tanácskozásán a következő szaktársak képviselik:

Andicsku András, Debrecen 2 postahivatal; Bernáth György, Budapest 112 postahivatal; Bodonczay József, Vas megyei Távközlési Üzem; Dóra Gyuláné, Helyközi Távbeszélő Igazgatóság; Gajzinger Pál, Nógrád megyei Távközlési Üzem; Hoff Ferencné, Baja 1 postahivatal; Horváth Erzsébet, Csorna postahivatal; Jenei Józsefné, Nyíregyháza 1 postahivatal; Kerék Géza, Posta Központi Műszaki Hivatal; Kondacs János, Szarvas postahivatal; Ifj. Lakat Zoltánné, Hódmezővásárhely 1 postahivatal; Lévy Józsefné, Pécs 1 postahivatal; Nagy Dénesné, Ferenc Távbeszélő Üzem; Pethő György, Mezőkövesdi postahivatal; Vámos János, Budapesti Miskolc Hivatal; Váradi József, Posta Központi Járműtelep.

Benke Gézáné elnök megköszönte a megjelentek tevékeny részvételét. Kérte a megválasztott küldötteket, hogy az itt elhangzottakat hasznosítsák az országos tanácskozáson.

Az esztendő első két hónapjában, március elején már minden szocialista országban nyilvánosságra hozták az elmúlt év gazdasági eredményeiről szóló részletes jelentést, azaz összefüggő képet lehet alkotni

a KGST-országok gazdasági erejéről,
mégpedig tekintetbe véve azt a tényt, hogy az elmúlt 1976. mindenütt az új ötvenes tervek első éve volt. Ez az évi mérleg akkor igazán érdekes, ha bevezetőben arra is gondolunk, hogy a tőkésországok nyugat-európai integrációjának, a Közös Piacnak országai növekvő inflációs arányokkal, a legtöbb országban növekvő munkanélküliséggel zárták atavalyi évet.

A szocialista országokban az ipari termelés átlagos növekedése hat százalékos volt. (1975-höz viszonyítva, százalékokban kifejezve országoként: Bulgária 107, Csehszlovákia 104, Lengyelország 110,7, Magyarország 104,1, NDK 105,9, Románia 111,5, Szovjet-unió 104,8 százalék.) Ennek megfelelően nőtt a nemzeti jövedelem is, itt az átlagos növekedés öt százalék, de az átlagnál jóval nagyobb a növekedési ütem Mongóliában és Kubában is. Ha végig pillantjuk a KGST-országok múlt évi tervteljesítéséről szóló jelentéseit, az egyik legfigyelemreméltóbb, hogy mindenütt igen nagy ütemben, az átlagnál gyorsabban fejlődik a vilámosenergia-termelés, a gépgyártás és a vegyipar. Ami az életszínvonal-emelkedést illeti ez is megfelelt a termelési tervszerű, dinamikus fejlődésének.

A következő esztendőök politikai fejlődése szempontjából rendkívüli jelentősége van a március második hetében befejeződött

afrikai-arab csúcsértekezletnek,

amely hatvan ország állam-illetve kormányfőinek részvételével Kairóban zajlott le. Világosan látni kell: már maga az értekezlet ténye történelmi fordulatot jelez. Hiszen most először ült le a felszabadult Angola és Mozambik, a szocialista úton haladó Jemen, a polgárháború füstfellegéből éppen csak kibontakozó Libanon küldöttsége olyan országok vezetőivel, mint a világ legnagyobb olaj-jövedelmeit elkönnyvelő Szaúd-Arábia, a dúsgazdag Kuvait, vagy Katar, vagy Tunézia, Szudán, Algéria. Nagyon szegény, valószínűleg szüntelenül éhező országok vezetői találkoztak olyan országok képviselőivel, akik számára például gond az, hogy miként, milyen feltételek mellett és hol tudják beruházni fantasztikus összegű dollárbevételeiket... Ebből a szempontból már az is eredmény, hogy a konferencia létrejött, eredmény, hogy valóban sikerült nagy összeütközések nélkül a többség világosan antiimperialista állásfoglalását kifejezni a záródokumentumban. Hiszen nem csak egy olyan küldöttség volt, amelynek az volt az álláspontja: „az antiimperializmus itt nem időszerű, nem lényeges”, nemcsak egy küldöttség volt, amely azt gondolta: pénzzel megváltoztathatják a haladó, harcos afrikai országok politikai vonalát. Am nem az történt. A nagyon gazdagok felajánlottak mintegy másfél milliárd dollár gazdasági segítségét a rászoruló szegény afrikai országoknak. Ebből ugyan nagy összeget közvetlen kétoldalú megállapodások keretében úgy adnak, hogy az ajándékozó (például Szaúd-Arábia) megkísérli majd minden egyes átutalás fejében a maga politikai nézetét elfogadtatni a segélyezett országgal. (Amikor a konferencia után a tunéziai külügyminiszter az újságírók előtt beszámolt a tanácskozásról, azt mondta: „az afrikai és az arab államcsoport között egyetlenegyszer sem volt nézeteltérés, voltak viszont viták a két csoporton belül.”) Ez azt jelenti, hogy a haladó országok és a felszabadítási mozgalmak nagyon is határozottan álltak ki az antiimperialista politika mellett és nem hajlandók komp-

romisszumokra akár a most már fegyveres harcot folytató Zimbabwe — azaz Rhodesia — vagy a szintén küzdő Namibia kérdésében.)

Egyre határozottabb vonásokkal jelentkezik 1977 első felében egy múlt évi nagy tanácskozási hatása: az UNESCO tavalyi év végi, Nairobiban megrendezett jubiláris közgyűlésen ugyanis

az új kulturális rend
kialakításáról elhangzott gondolatok mindinkább a nemzetközi politika mindennapjaiban is jelentkeznek. Az UNESCO, az ENSZ kulturális és oktatási szervezete Kenyában szervezett közgyűlésen természetesen központi téma volt az új világgazdasági rend kérdése. Annak a viszonyoknak a megváltoztatásáról van itt szó, amely régen, egy korábbi történelmi korszakban alakult ki a legfejlettebb tőkésországok és a tőlük függő, gazdaságilag elmaradott afrikai, latin-amerikai és ázsiai országok között. Ez utóbbiak igazságszabó nemzetközi munkamegosztást, nyersanyagait szavatolt árát, az iparosításhoz komoly segítséget, a modern technológia átvételének megkönnyítését, a függésen és kiszármányoláson alapuló viszony partneri viszonyra való átalakítását követelik. A gazdag tőkés országok — a volt gyarmatosítók — érdekeik és kiváltságaik védelmében és attól félve, hogy a jelenlegi gazdasági válság elmélyülhet, húzódnak, kelletlenül fogadják a követeléseket, bár elméletben egyre többen igazat adnak a követelőknek. Az UNESCO, amikor az oktatásügyben akar fordulatot elérni (például az analfabétizmus elleni harcban), amikor új lendületet akar adni a továbbképzésnek, mindig szembekezdett a ténnyel, hogy itt is minden lépésnek a társadalmi-gazdasági alapja a döntő. Így hát Nairobiban, amikor a kulturális fejlődés, a nemzeti kultúra, a kulturális szuverénitás témája szóba került, mindig szembe kellett kerülnie azzal a ténnyel, hogy a kulturális kapcsolatok jelenlegi rendszere is anakronisztikus, hiszen a kulturális cserében résztvevők technikai és pénzügyi elátottsága közötti különbség itt is hátrányos helyzetbe taszítja a szegény országokat.

A tőkés országokat — s ott is a nagy, nemzetek fölött álló monopolumokat — pedig olyan előnyökhöz juttatja, amelyek a maguk érdekében a kulturális cserét is felhasználják. „Figyelmem kívül hagyják a többiek kulturális törekvéseit, az egyes államok hagyományait és így beavatkozásuk a tökéletes általános stratégiájának részét képezi, arra irányul, hogy a maga céljainak megfelelően jövedő ügyfeleinek, fogyasztóinak gondolkodását befolyásolja, a maga értékelési, gondolkodási szabályait erőltesse a gyengébbekre” — mondta egy kubai küldött Nairobiban. Az új kulturális rend: az egyenjogúság és a nemzeti függetlenség szellemében kívánja szabályozni a kulturális cserét is. Voltak olyan nyugati küldöttek, akik azt mondták: nem szabad „harci tereppé változtatni” a kulturális együttműködést. A válasz az volt, hogy itt valódi érdekek védelméről van szó. Valamikor 1897-ben az angol gyarmati hatóságok Nigeriából egy londoni múzeumba vittek egy csodálatosan szép, még a XVI. században készült elefántcsont-álarcot. Ezt a kincset most Afrika visszaköveteli. Akik birtokolták Londonban, csak egy múzeumi tárgyat látnak benne — akik elvesztették, akikről elvették, azoknak számára nemzeti hagyomány, kulturális múltjuk csodálatos öröksége. Vajon igazságos harca-e, ha visszakövetelik? — kérdezték Nairobiban az afrikai országok küldöttei. A küzdelem a nemzeti függetlenségért, a gazdasági haladásért, most Nairobiban, a kulturális együttműködés területén is új lendületet vett: a fejlődő országok itt is egyenjogúságot, érdekeik tiszteletbentartását követelik a tőkés országoktól.

G. M.

Több mint 75000 szervezett postás dolgozó

A postások szakszervezeti mozgalma minden esztendőben felméri és számszerűen kimutatja egy-egy éves tevékenységét, érdekvédelmi munkáját. Az 1976-os év mozgalmi adatainak összessége úgy alakult ki, hogy az alapszervek, majd az igazgatósági szakszervezeti tanácsok ezt szorgalmas munkával összegyűjtötték. Most az országosan összeállt képet kívánjuk bemutatni, természetesen csak a főbb és az érdeklődésre számító adatokat.

A Postások Szakszervezetének tagsága tavaly elérte a háromnegyed százazret, pontosan 75 570 főt.

A nyugdíjas szakszervezeti tagok — 7 ezren vannak — aránya az állománysághoz viszonyítva 9 százalékos. A Posta állományi létszámából 1976-ban csaknem 57 ezren szakszervezeti tagok. Az aktív dolgozók közül mintegy 1200-zal többen kapcsolódtak a postás szakszervezeti mozgalomba, ugyanis egy esztendővel ezelőtt csak valamivel 55 800 felett volt a tagság száma. Jelenleg szervezettségük 96,75 százalékos, 0,6 százalékkal magasabb, mint 1975-ben volt. 1976-ban

a gyermekgondozási segélyt, illetve szabadságot valamivel több mint 3600 postás dolgozó édesanyja vette igénybe, ugyanakkor mintegy ezren tértek vissza munkahelyükre.

Ma is igen nagy a Postán a fluktuáció. Több mint 11 000 dolgozó hagyta el postai munkáját és választott magának másmilyen kénykereseti lehetőséget.

Gyermekeinkérményeinkben — bölcsődékekben, óvodákban — mintegy 1100 apróságot tudtunk elhelyezni.

Országosan csak 50 gyermeket kellett a bölcsődekből, óvodákból férőhely hiánya miatt elutasítani.

Belföldi vállalatok üdültetésben körülbelül 3 millió szövetkezőt, illetve külföldi csere-, illetve jutalomüdülésben 430-an vettek részt.

Az üzemeltetést 18 400-an veszik igénybe.

Így a postás dolgozók 24 százaléka részesül kedvezményes étkeztetésben. Sajnos, 1975-höz képest mintegy ezer fővel csökkent az üzemeltetést igénybe vevők száma. Feltétlenül figyelmet kell fordítanunk a csökkenés okaira, s ezt kedvezően kell befolyásolnunk.

A Postások Szakszervezete a szakvezetéssel karöltve évről évre mind jelentősebb összeggel támogatja a postás dolgozók lakásépítkezését. Az elmúlt esztendőben 580-an összesen mintegy

39,5 millió forint lakás-

építési támogatást kaptak,

egy főre esően több mint 67 000 forintot. 1975-ben a biztosított kölcsön 37,5 millió forint volt. Egy-egy építkező átlag mintegy 14 000 forinttal kaphatott nagyobb támogatást 1976-ban az előző esztendőhöz képest.

Végül néhány összefoglaló adat tisztviselőinkről: országosan 10 igazgatósági szakszervezeti tanács van; a tanácsokban 433-an, a szűkebb testületekben, a szakszervezeti bizottságokban 134 a társadalmi tisztvisé-

selő. Alapszervezeteink száma 309. A munkájukat összehangoló, irányító szakszervezeti bizottságokban — 1976-ban — 2265 a társadalmi aktíva. A postás dolgozók közvetlen érdekképviselője a szakszervezeti bizalmi. Az elmúlt esztendőben e felelősségteljes munkát a 3860 fős bizalmihálózat végezte.

E néhány jellemző adattal kívántunk bepillantást adni a Postások Szakszervezete tevékenységébe és a postás dolgozók életébe.

Egyeké Zsolt

Dolgozhatunk-e jól alalműveltség nélkül?

A fejlett szocialista társadalom felépítésének pártunk XI. kongresszusán meghatározott programja munkaszervezeti és egész dolgozó népünk életmódjának és műveltségének fejlesztését követeli. Ezért egyfelől a felnövekvő nemzedék nevelésében, szocialista életre való felkészítésében nagyobb szerepet kell szánunk a munkahe-lyeknek, a szocialista brigádoknak, másfelől az iskoláknak, amelyeknek még hatékonyabban kell hozzájárulniuk az általános és szakműveltség emeléséhez.

A tennivalók sorában első helyre az alpműveltség általános megszerzésének kérdése kívánczik. Az általános iskola nyolc osztályának tananyaga tartalmazza azokat a műveltségbeli alapokat, amelyek az emberi és szakmai fejlődéshez, a társadalmi életben való aktív részvételhez egyaránt nélkülözhetetlenek.

Szakszervezetünk, a postaszakszervekkel együtt, fontos feladatának tekinti, hogy hatékony segítséget nyújtson a 8 általános iskolával nem rendelkező postás dolgozóknak ahhoz, hogy mielőbb pótolhassák műveltségbeli hiányosságukat.

Elnökségünk 1977. március

3-i ülésén tekintette át a jelenlegi helyzetet. Az 1973. évben hozott határozatában foglaltakat megerősítve az eltelt időszakban szükségesé vált feladatokkal kiegészítve határozta meg a tennivalókat.

Megállapította, hogy 1973-tól a postás dolgozók jelentős része, csaknem 1200 dolgozó végezte el az általános iskola hiányzó osztályait. Ez a korábbi időszak mintegy 80 fős évi átlagához viszonyítva jelentős előrelépés. Többségük a Dolgozók Általános Iskolájában tanult. Igen kedvező vélemény alakult ki a kihelyezett postás osztályokról, amelyet többek között Miskolcon, Pécsen, Székesfehérváron szerveztek.

A tanulás legkorszerűbb változatát a Budapesti Postaigazgatóságnál hozták létre úgy, hogy az általános iskolai és a szakoktatást összekapcsolták. A résztvevő postásdolgók így az iskolai végzettség mellett az alsófokú forgalmi képzettséget is megszerzik.

Elég magas a Posta területén azoknak a száma, akik nem rendelkeznek általános iskolai végzettséggel. Számuk ma mintegy 6400, melyből 450—500-ra tehető a 30

évnél fiatalabb dolgozó. A beiskolázást több körülmény nehezíti. Többek között említjük a fluktuációt, a kisebb településeken a továbbtanulás korlátozott lehetőségeit.

Mindezek ellenére tovább kell folytatni a postás dolgozók műveltségének fejlesztésére irányuló törekvéseinket, mert ez egyaránt társadalmi és postai érdek.

Evről évre jelentősebbek a Posta előtt álló feladatok. A tervek szerint 1980-ra 40 millióval több levelet kell kézbesíteni, 12 millióval több utalványt kell feldolgozni. Az V. ötvenes tervidőszakban újabb 200 ezer dolgozó jut távbeszélő-állomáshoz. Nem csupán és nem is elsősorban a mennyiségi követelmények növekednek, hanem egyre magasabbak a minőségi, a munka színvonalával kapcsolatos elvárások. Mindezeknek csak akkor lehet eleget tenni, ha postás dolgozók tudására, műveltségük fejlesztésére egyre nagyobb gondot fordítunk.

Somogyi Szabolcs

Átadás előtt

— Új otthont kap Drégelypalánkon a posta. A közös beruházással épülő létesítmény költsége felszereléssel együtt több mint 1,2 millió forint. Ebből az építésre mintegy 800 ezer jut. Úgy tervezik, hogy az új postát április 4-én adják át rendeltetésének.

Mit tapasztaltunk a beszámoló taggyűléseken

zókadv. Nem így a Hálózat-építő Üzem taggyűlésén.

A jól sikerült beszámoló élénk vita követte. Látszott, hogy a résztvevők nemcsak hallgatják, hanem odafigyelnek a beszámoló minden mondatára. A tagság — ahogy a hozzászólásokból kicsendült — többször szeretett volna hallani, mint amiről az szb-titkár számolt adott, pedig szólt a bérszínvonal emelkedéséről, a brigádmozgalom eredményeiről, a politikai nevelésről, a munkafegyelméről, a balesetek alakulásáról, sportról, üdülésről, a vezetők segítségéről.

Megállapította, hogy még mindig rossz a résztvevőknek a fizikai aránya. Ennek javítása a választott tisztviselők feladata. A munkafegyelmegszilárdítását a legfontosabb feladatok közé sorolta, mert a balesetek zömmel fegyelmezetlenség következményei. A sport az üzem életében nagy szerepet kapott, szép eredményeket ért el labdarúgó- és asztalitenisz-csapatunk.

A taggyűlésen jelen lévő Szarka György ISZT-titkár felhívta a bizalmiak figyelmét a bérfejlesztéssel kapcsolatos teendőkre. Ez lesz az első olyan feladat, amelynek ellátásakor megmutathatják, alkalmasak-e tisztviselők betöltésére.

A taggyűlés itt is kooptálással fejeződött be. Rammel Dezső szb-titkár kérte tisztviselőkkel való felmentését. Utóda Illés József lett.

Eredményes volt a beszámoló taggyűlés. Az szb-ösztintén beszélt munkájáról, s a tagság is nyíltan mondott

véleményt. Az élénk vitában megállapítható, hogy a dolgozók ismerik tennivalójukat, jól érzik magukat, jó a munkahelyi légkör. 1976. évi tervüket túlteljesítették, munkájukat kifogástalanul végzik, nincsenek létszámgondjaik.

Somogyi Lászlóné

A Nagykanizsai Járási Szakszervezeti Bizottság március 12-én a délutáni órákban tartotta beszámoló taggyűlését. Nagykanizsa 1 postahivatal kultúrtermében jöttek össze a járási postás szakszervezeti tagjai, zsűfólásig megtelt a terem.

Polai József titkár számolt be az 1976. év munkájáról. Röviden ismertette a Posta múlt esztendői eredményeit, majd a Pécsi Postaigazgatóság, ezen belül a járás dolgozóinak munkájáról szólt. Kiemelte, hogy a jsz területén új postahivatalokat építettek és rendeztek be. Örömmel és jogos büszkeséggel sorolta fel őket: Zalaszabar, Zalakaros, Nagybakónak, Becsehely, Letenye.

Szólt gondjairól is. Nagy nehézséget okoz az évi szabadság kiadása, mind a tisztviselői, mind a kezelői munkakörökben. Változatlanul nagy gond a vasárnapi hírlapkézbesítés is. Járásuk területén sok a felfűző áramkör, így a várakozási idő hosszú, a beszállások lebonyolítása nehézkes.

A beszámoló kiemelt, fontos fejezete volt a bi-

zalmi hatá- és jogkörének bővítése, annak érvényesülése, mindezek tapasztalatai. A bizalmiak gyakorolják jogaikat. Eddig különösen a segélyezésnél mutatták meg, hogy érték és jól alkalmazzák egyetértési jogukat.

Végül Polai József köszönetet mondott az Igazgatósági Szakszervezeti Tanácsnak az elmúlt esztendőben adott politikai és anyagi támogatásért. Külön megköszönte azt a segítséget, amelyet Benke János nyugdíjas esztendőjei táviramunkásnak szociális otthonban való elhelyezéséhez nyújtott.

A beszámoló nőnapra készített követte. A szakszervezeti és gazdasági vezetés szeretettel megköszönte a postás leányok, asszonyok, anyák áldozatos munkáját, majd minden megjelent nődolgózónak figyelmességként egy-egy tortát adott át.

Szlávecz József, az igazgatóság személyzeti osztályának kiküldöttje a Nemzetközi Nőnap alkalmából, kiemelték munkájuk elismeréseként. Megyesi Ferencnek, Nagykanizsa 1 postahivatal távgépiró-kezelőjének a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetését adta át.

A beszámoló felett két témakörben alakult ki vita. Egyrészt kérték hogy a hírlaposok új bérrendszerét vizsgálja meg a Posta, mert keresetük egyértelműen és jelentősen csökken. Ez különösen a hírlapkezelőknek sérelmes. Másrészt javasolták, hogy a Posta saját munkáját, tevékenységét jobban publikálja mint eddig. Ugyanis a postások társadalmi elismerésének, megbecsülésének elengedhetetlen feltétele munkánk erőfeszítéseink széles körben való ismertetése

Egyeké Zsolt

A Kollektív Szerződés és a szociálpolitikai terv 1976. évi végrehajtásának értékelése

POSTÁS DOLGOZÓ 5

Jubilál a zeneiskola

Hetvenöt éves a Postások Erkel Ferenc zeneiskolája. Az évfordulóra emlékezve, március 13-án díszhangversenyt tartottak a Postás Művelődési Központ dísztermében. Ünnepi beszédet dr. Káldor János, a Zeneiskola igazgatója mondott.

A nagyszerű előadásban Beethoven, Dowland, Bach, Händel, Kodály Zoltán és Kadosa Pál műveit játszották a zeneiskola tanárai: Csillag Ferenc, Götze Zsuzsa, Hajós Magda és Honor Margit.

Az iskola 1902-ben alakult meg a Postás Zene- és Kultúregylet részeként. A postások zeneszeretete kellette életre a sikeres utat bejárt intézményt. A felszabadulás előtti években mindössze 50–80 növendéke volt, a zenetanulási postások között is csak a kiváltságosok öröme lehetett. Az intézmény élén mindig neves muzikusok álltak. Első igazgatója, Bátor Szidór karmester és zeneszerző után Dániel István, Perényi Géza, Eördög János vezette az iskolát.

A felszabadulás után új távlatokat nyitott a zenetanításban, éppen úgy, mint az élet többi területén. Hamarosan a szakszervezet vette át az iskola irányítását. Igazgatónak Veszprémi Lili kiváló zongoratanárt, a későbbi szakfelügyelőt nevezték ki. A zene iránti érdeklődés új feladatokat szabott az iskolának. Sok száz postás gyereket és felnőttet kellett zeneismeretre oktatni, zenét értő és szerető hallgatóvá tenni.

Amikor dr. Káldor János 1951-ben átvette az iskola vezetését, még csak zongora, hegedű, cselló és ének szakon folyt az oktatás, 12 tanár tanította a 200 növendéket. A zene iránti érdeklődés azóta évről-évre nőtt. Változott az igény egyes hangszerek iránt, és egyre több postás iratja be gyermekét a zeneiskolába, egyre többen tanulnak zenét, kapcsolódtak be az énekár munkájába.

Ma már 425 hallgatója van az iskolának, a növendékek feléle postás és a postások gyerekei. Ez az arány annak is köszönhető, hogy a postások az amúgy is alacsony tandíjából további kedvezményeket kapnak. Az iskola növendékei közül sokan választották hivatásul a zenét, többen tanultak tovább és lettek elismert művészek, Pogány Imola, Pásztor Ákos, Kuti Tamás ma is szerepel. Legtöbben egyéb munkájuk mellett foglalkoznak zenével. Az iskola alapvető feladatának mégis azt tekintik, hogy növendékeiből művelt embereket, a zene erejét érző és értő postásokat neveljen.

A hangszeres tanulásra már 5 éves kortól elkezdődik az előkészítés. Az előkészítő tanfolyamok egy csoportját úgy alakították ki, hogy a kicsik a zene mellett baletet is tanulnak. Ezután választják a zongora, hegedű, klasszikus gitár, harmonika, vagy ének szakot. A választott szak mellett sokoldalú zeneelméleti oktatásban is részesülnek a hallgatók. A növendékek részt vesznek a Postás Művelődési Központban rendezett hangversenyeken, a postaszervek rendezvényein.

A nagy érdeklődés hozta létre a jazz-előkészítő szakot, amely felkészíti hallgatóit a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola jazz-tanszakára, ahol jazz-zongora, bőgő, dob, klarinét, ének és jazzgitár szakágakon tanulhattak tovább.

1970-ben alakult meg a táncdalstúdió Toldy Mária vezetésével, Kovács Magda elméleti irányításával. Feltűnően sok munkásfiatal tanul énekelni. Nyilvános hangversenyeken bizonyítják szorgalmukat, felkészültségüket.

A 75 éve működő Erkel Ferenc Zeneiskola a főváros egyik legnagyobb zeneoktatási intézménye lett. Növendékei sikeres vizsgák után érvényes bizonyítványt kapnak, amely jó ajánlólevél a továbbtanuláshoz, és örök belépőjegy a zene csodálatos világába.

— Szir —

MÁRCIUS 12-ÉN nyitották meg a Postás Művelődési Központ dísztermében a Kiváló címmel kétszeresen kitüntetett Zilahy György Képzőművész Stúdió kiállítását.

Ez alkalommal beszélgetünk Nagy B. István festőművésszel, a stúdió vezetőjével, Ferk Ilona festőművésszel, a rajzkör vezetőjével és Ligeti Miklóssal, a stúdió társadalmi vezetőségének tagjával.

A képzőművész stúdióban több csoportban folyik a munka: a nagy létszám, a képzettség és a körkörös munkarend miatt a stúdió vezetőjével, Ferk Ilona festőművésszel, a rajzkör vezetőjével és Ligeti Miklóssal, a stúdió társadalmi vezetőségének tagjával.

Heti két alkalommal tartanak foglalkozást: a 9 óra kevése a gyakorlati és elméleti fejlesztéshez és az elméleti ismeretek elsajátításához. Ebben a stúdióban nem választják külön az elméleti és gyakorlati kérdéseket. Szabad foglalkozásaikon a gyakorlati munka alatt támadt elméleti kérdéseket is tisztázzák.

Kedden és szombaton délután a Művelődési Központ

Kicsinek bizonyult a bemutatóterem

A Zilahy György Képzőművész Stúdió kiállítása

két termében folyik a munka. Modell után rajzolnak, kis csoportok alakulnak egy-egy beállított csendélet vagy élő modell körül. Mindenki abba a munkába kapcsolódik be, amelyik kedvére való, amelyiket fontosabbnak, szebbnek érzi.

A RAJZKÖR tagjai általában fiatalok, többen még általános iskolába járnak, feladataik itt is hasonlóak, mint az ottani rajzórán. Vezetőjük, Ferk Ilona csendes hangon magyaráz nekik. Kifogyhatatlan türelemmel foglalkozik a kezdőkkel, a képzőművészet alapjait ismerkedőkkel.

A képzőművész kör munkájába azok kapcsolódnak be, akik már régebben foglalkoznak képzőművészettel. Nagy B. Istvánnak nem kell az alapokat magyarázni, növendékei jól ismerik a jelentősebb alkotásokat, művészeti irányzatokat: rendszeres látogatói a képtáraknak. Náluk a legújabb művészeti irányzatok vitáiról folyik a szó. Azokról a kiállításokról beszélgetnek, amelyeket nem láthattak, amelyekről kevés magyar nyelvű kiadvány jelent meg.

Alakot, aktot rajzolnak, kompozíciógyakorlatot végeznek, festenek. Nagy B. István odalép egy-egy növendékhez, felhívja figyelmét hibájára, megmutatja, mi a jó munkájában, hogyan lehetett volna még szebb a rajza, mit változtasson. Többen köréje gyűlnek, mindnyájan tanulnak egy-egy kép értékeléséből. Közösen beszélnek meg minden elkészült rajzot, festményt.

Sokszor csak azt mondhatom, hogyan kellett volna... — magyarázza Nagy B. István. — Nincs olyan helyiségünk, ahol állandóan dolgozhatnánk, otthagynánk a félkész festményeket. Például olajjal csak otthon festenek, hiszen az itt rendelkezésünkre álló idő alatt nem szárad meg a festék. A kész képet már nehéz korrigálni. Eredményesebben dolgozhatnánk, többet tanulnánk, ha közös foglalkozásainkon is festhetnénk, és a készítés közben alakíthatnánk a képet. Nem egységes stílust akarunk kialakítani, inkább jobban segíteni az egyéni elképzelések fejlesztését.

AZ ÉRZEKELES törvény-szerűségeinek tanulmányozá-

sára az úgynevezett vizuális műhelyben nyílik lehetőség. Látványtani kísérletekkel, feladatokat elvégzésén keresztül vizsgálják a tér-, forma- és színhatásokat. Miért látunk bizonyos ábrákat egyik pillanaton ilyen, a másikban egészen más értelműnek?

A stúdió tagjai rendszeresen szerepelnek munkáikkal hazai és külföldi kiállításokon. Szoros barátságot kötöttek két lengyel város képzőművészeti körével. A kölcsönös látogatásokon felül egymás képeit is bemutatják. A hazai kiállításokon sikerrel szerepeltek többek között a Fővárosi Művelődési Házban, Ozdon és a VI. kerületi képzőművészeti körök közös kiállításán. A Népművelési Intézet háromévenként rendez nagyobb szabású országos kiállítást az önművelő csoportok munkáiból. E kiállításokon is rendszeresen részt vesznek alkotásaikkal.

A Postás Művelődési Központban rendezett mostani kiállítás képeit huszonegyen készítették. A stúdió 80 tagja közül nem mindenki dolgozik kiállításra, sokan „csak” tanulnak, a képzőművészet értékeire törekednek. A Népmű-

velési Intézet zsűrije 78 képet tartott kiállításra méltónak. Sajnos, ennyi nem fér el a kiállítóteremben. A bemutatott képek egy része a legjobb tanulmányokból került ki, amelyek a gyakorlati feladatokat mutatják be. Nagy B. István Olejnyik Ágnes 4 képére (fej- és akttanulmányok) hívta fel a figyelmet. Ferk Ilona, Kiss Csilla munkáit emelte ki, fejtanulmányai mellett csendéletei, temperáképei is jól sikerültek, szép színvilágú munkák.

Mohos Júlia és Szilágyi Margit tollrajzai változatos témákkal (csendélet, táj, akttanulmányok) tűntek fel. Palásti Erzsébet rézkarcai behatóan tanulmányozott természetrajzi, csendéletek. Ők első kiállítók.

ERETT, JO előadasmóddal készülték Ligeti Miklós olajfestményei, például a Város széle, vagy a Vadász reggeli című kép. Kovács József, Horváth Éva elvont olajkompozíciói, Pass Éva sajátos színharmóniájú, szabad asszociációjú képei egyaránt feltűnést keltenek. Sonkoly László képei éppen úgy említést érdemelnek, mint a kiállítás többi résztvevője.

A Zilahy György Képzőművész Stúdió kiállítása az elmúlt év legsikerültebb alkotásait mutatja be, mégis az egész kör jó munkáját, a tagok szorgalmát és a tanárok ember- és művészszeretét fejezi ki.

A kiállítás március 26-ig lesz nyitva, nagy érdeklődés esetén meghosszabbítják. Sz. K.

Lúdas Matyi

Fazekas Mihály paraszti-víg eposza századunkban megjárta, a különféle műfajokat. Gyönyörködött színpadon — több ízben is —, egyik feldolgozója nem kisebb nagysággal volt, mint Móricz Zsigmond. Írtak belőle hangjátékokat, zenekari művet, baletet, s belekerült a filmtörténetbe is az a, hogy Szinetár György forgatókönyve nyomán Soós Imre felejthetetlen alakításában 1945 után színes filmen elevenedett meg.

Innen már csak egyetlen lépés volt a játékfilm terjedelmű rajzfilmváltzat, meg akkor is, ha ez a „lépés” csaknem három évtizedet ívelt át. Ehhez ugyanis az kellett, hogy megszülessen, kifejeződjön, iskolát teremtsen a magyar animációs stúdió: a Pannónia, amely a hatvanas esztendőek elejétől már világmárka. Kis csoport volt a mag, élén az azóta elhunyt Macskássy Gyulával, és napjainkban már olyan nagyüzemmé vált, hogy nemcsak kecskeméti fiókkal rendelkezik, hanem ellátja rajz- és bábpodukciókkal a mozhálózatot és a televíziót, sőt külföldi megrendeléseket is vállal.

A minőség és a mennyiség egyensúlyára azonban szigorúan önkéntes. Jelzi ezt is, hogy mind nagyobb feladatokra vállalkoznak. A kis, néhány perces alkotásoktól (gyermek és felnőtt-témák) továbbléptek és elkészítették (ha nem számítjuk a megadott forgatókönyv alapján kivitelezett amerikai Hugó, a vizilovát) előbb Petőfi János vitézének költői felfogású feldolgozását (Jankovics Marcell rendezése), majd most a Lúdas Matyit.

Dargay Attila, a rendező — a tervező Jankovics Marcell-lal és az illúziót nyújtó háttérrel rajzoló Nepp Józseffel közösen — minden tekintetben világszönyorlatban is számottevő remekkel rukkolt ki. Olyan, amely gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt igazán jó szórakozást nyújt. Ennek titka abban keresendő, hogy a forgatócsoport ezúttal eltért a nálunk manapság mindinkább teret hódító (jobb kifejezés: híján) rajzfilmműfajtól és visszatért a dekoratívabb trükkfilmhez. A hagyományosabb megfogalmazás a háttérnek, Nepp Józsefnek és könnyed jókedvvel ötletet ötletre halmozott. Tiszteletben tartotta „Póhadnagy Fazekast”, de a gyerekekre is gondolt, és nem Lúdas Matyi-illusztrációt csinált, hanem annak alapján olyan produkciót, amely nemzeti (magyaros) jellegét meg-

örizve egyszersmind nemzetközli is, hiszen ha nem is ugyanazon a tréfán, de minden országban nevetnek az emberek!

Kedves (ha kicsit disney-s is) ötlet Matyi lúdját szerepeltetve emelni, de az ötlet nem marad csak gág, hanem szervesen belemegy a jó ritmusban mozgó cselekménybe. Matyi alakja egyéni koncepcióról vall, és karakteres az egyes figurák is. Dargay tempórétékét dicsérik, hogy nem időzik el túlságosan a részleteknél, hanem úgy építkezik, hogy a különböző korosztályú nézők figyelmébe egy pillanatra sem lankad, s mindenki vérmérsékletétől, korától függően izgul: vajon milyen furlanggal veri azt a bizonyos háromszor huszontöt Lúdas Matyi vissza?

Jó a figurák hangja és stílusa, találó a zene.

Ábel Péter

Jól sikerült klubdelután a Postás Művelődési Központban

A Postás Művelődési Központ — a nagy érdeklődésnél fogva — első emeleti dísztermében szokta megrendezni a Postás Szocialista Brigádok Klubjának összejöveteleit. A rendezvényeknek minden alkalommal más postaszerv a házigazdájuk. A legutóbbi összejövetel házigazdája a Posta Központi Járműtelep volt.

Az előre elkészített program szerint Berze Ferencné, a Postások Szakszervezete politikai munkatársa tartott előadást a szocialista brigádok kulturális életéről. A kötetlen előadást inkább beszélgetésnek tekinthetnénk, hiszen a résztvevők — akik között jócskán akadtak más postaszervek brigádjaiknak

tagjai is — ugyancsak élénken bekapcsolódtak az egyes kérdések megbeszélésébe.

A kulturális műsor keretében dr. Káldor János zenetörténész ismertetése hangzott el az operetról általában, majd a Fővárosi Művelődési Ház Operastúdiója keretszámát adott elő Johann Strauss: A cigánybáró című operettjéből.

A műsor után ismét felélenkült a beszélgetési és a vitakérd. Beosztottak és vezetők teljesen kötetlenül beszélgettek munkájukról és családi életéről, művészetről és politikáról, s a jó légkör alkalmat adott olyan kérdések felmerülésére is, ame-

lyekről hivatalos környezetben nemigen esik szó, pedig nagyon is kapcsolódik a munkahelyi gondokhoz.

Mindenkiben az a meggyőződés alakult ki, hogy érdemes volt ezt a néhány órát együtt eltölteni.

Új posta

— Jó ütemben halad Mocván az új posta építése. Az új létesítmény — amelyet a Budapesti vidéki Postaigazgatóság épített 800 ezer forint költséggel — műszaki átadását még az idén, a III. negyedévében tervezik.

Fáklya-vetélkedő

Nem nagy öröm 30 csapat vetélkedését — helyhiány miatt — két részben lebonyolítani, de annál nagyobb öröm volt látni azt a sok postás dolgozót, aki a munka mellett felkészült, hogy előhessen március 11-én ide, a Budapest 70-es hivatalba megmutatni tudását.

A Magyar–Szovjet Baráti Társaság, a Szakszervezetek Budapesti Tanácsa és a Fáklya Szervezőbizottsága által meghirdetett vetélkedőre ugyanis nemcsak a házigazda nevezett be, hanem vele együtt a Budapest 72-es és a Budapest 78-as postahivatal szocialista brigádjai is. A selejtezőn 20–20, azaz 60 szocialista brigád mérte össze tudását tesztlapok alapján. Az üzemi döntőn 10–10, azaz 30 brigádból 15 a Budapest 70-es postahivatal ebédijében, 15 pedig szintén e hivatal klubszobájában küzdött egymással a területi középdöntőbe jutásért. A középdöntőbe 6 csapat jut majd, minden hivatal első két helyezettje.

E versenyfelhívást a „Be-tűk szárnnya a Szovjetunió körül” címmel, a budapesti ipari nagyüzemek szocialista brigádjai számára hirdették meg. A vetélkedősorozat célja: a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója méltó megünneplésének előkészítése, a Szovjetunió életének még jobb megismerése, a magyar–szovjet

barátság további erősítése, az internacionalista szellem elmélyítése.

Az előkészületi munkálatakból mind a három hivatal szakszervezeti bizottsága és KISZ-bizottsága alaposan kivette részét. Nem volt egy perenyi megakadás sem, zökkenőmentes, jól szervezett volt a „viadal”. De a hibamentes játékhoz hozzásegített a Hírlapkiadó Vállalat által biztosított 2 játékvetítő is, akik gyors fordulatokkal oldották meg feladataikat. Bár rögtön az elején az ebédidőben felmerült egy bökkenő: a 15 csapatból a játékszabályok szerint az első fordulóban ötöt ki kell ejteni, viszont 4 brigád nem jelent meg (?). A játékvezető döntött: nem ejt ki senkit. A másik teremben csak egy brigád maradt távol, így itt a szabály szabály maradt.

Mindkét zsűrit igazságsan választották ki, mert minden hivatal képviseltette volt benne.

A vetélkedőn elhangzott kérdések nehezek voltak, de nem mindenki számára. Volt olyan brigád, amely egész kislexikont írt össze az ajánlott irodalomról. Ez pedig nem más, mint a Fáklya 1976. 24. az 1977. 1., 2. és 3. száma, melyek tartalmaztak a Szovjetunióval kapcsolatban politikai, gazdasági, tudománytechnikai, kultúrát és

sportot. Ezek voltak a megadott témakörök.

Az alapos felkészülést serkentette a döntő földje, a 9 napos szovjetunióbeli utazás is. Hogy ki, hogyan szerepelt? Ez kiderült a nyilvános vezetett pontszámok összehasonlításakor, melyek alapján a budapesti területi középdöntőbe jutott: a Bp. 70-es ph. Semmelweis Szocialista Brigád, a Bp. 70-es ph. Auróra Szocialista Brigád, a Bp. 72-es ph. Barátság Szocialista Brigád, a Bp. 72-es ph. Kossai István Szocialista Brigád, a Bp. 78-as ph. Paul Robeson Szocialista Brigád és a Bp. 78-as ph. Bakony Szocialista Brigád.

A vetélkedő minden résztvevője emléklapot kapott és mindkét teremben az első három helyezett pedig tárgyu-talomban részesült. A rendezvény anyagi költségeit a Budapesti Postaigazgatóság és a három hivatal szakszervezeti bizottsága fedezte. Ez a rendezés és szereplés szinte főpróbára volt az országos postaszintű, a Magyar Posta területén tevékenykedő Magyar–Szovjet Baráti Társaság tagszervezetek által.

A magyar–szovjet kapcsolatok a Nagy Októberi Szocialista Forradalom napjainkig; a közlekedési és hírközlési együttműködés fejlődése” tárgykörben meghirdetett országos vetélkedő előtt, melynek középdöntői 1977.

április 5. és május 25. között lesznek.

Találkozunk a Fáklya-vetélkedő területi és a postaszintű középdöntőjén.

★

Mivel mindkét teremben első helyezést a Budapest 72-es postahivatal szocialista brigádjai érték el, megkérdem tőlük: hogyan tovább?

— A továbbiakat még nem tudjuk — mondják szinte egyhangúan a Kossai István brigád tagjai. — De azért jó lenne, ha időben megkapnánk az ajánlott irodalmat, mert ezt még fel is kell dolgoznunk. Még az időpontot sem tudjuk, csak annyit, hogy a budapesti döntő május 7-én lesz, ami azt jelenti, hogy valóban kevés az idő...

— És milyen érzés elsőnek lenni?

— Megszoktam a játékokat. Amióta élek, azóta játszom és nagyon szeretem ezt csinálni — mondja a Kossai-brigád egyik tagja, míg a másik brigádból csak ennyi hangzik:

— Nagyon jó érzés. Nem is hiszem el, pedig nem nagy dolog — és még mindig a kezeit tördeli, még mindig izgul. De miért? Talán, mert már a középdöntőn érzi magát...

Szilvási Ildikó

A PSE KÜLDÖTTKÖZGYŰLÉSE

A fővárosban...

1977. február 28-án tartotta a Postás SE éves küldöttközgyűlését, melyen beszámoltak az 1976-ban végzett munkáról és meghatározták az 1977. évi feladatokat.

Az egyesület Lumumba utcái színházában körülbelül 120 küldött jelenlétében Kocz Sándor társadalmi elnök üdvözölte a küldötteket és ismertette a napirendet, majd Pólya Lajos elnök tartott beszámolót. Az előző ötéves ciklusban a létesítményellátottság terén lényegesen fejlődött egyesületünk, felépült a munkacsarnok, az új vízellátás és automata jelfelbontást kapott tekecsarnokunk is. 1976-ban főleg a meglévő létesítmények felújítására és karbantartására fordítottuk erőnket. Elkészítettük az egyesület V. ötéves tervét és ezen belül az 1977. évi közvetlen feladatok munkatervét. Az V. ötéves tervben emelni kívánjuk a munka színvonalát, megszilárdítjuk a fegyelmet. Nem akarjuk szakosztályaink számát mindenáron emelni. Az eredményesen működő szakosztályokat jobban támogatjuk, az eredményteleneket — ha más megoldás nincs — megszüntetjük. Létrehoztuk a Módszertani Bizottságot és a Propaganda Bizottságot. Célunk az, hogy még több postás dolgozót vonjunk be a rendszeres testedzésbe. Létrehoztuk az Elnökség tagjaiból a szakosztályok patronáló rendszerét.

Nagyon fontosnak tekintjük sportolónk nevelését. Egyesületünkben ennek azért van kiemelkedő szerepe, mert sportolónk többsége utánpótlás-korú. Nevelési tervet készítettünk.

A tervszerű munka eredménye, hogy már minden szakosztálynál van vezető, intéző, szövetségi képviselő, és széles körű aktívahálózat. Egyesületünkben az elmúlt évben 8 fő- és 49 mellékfoglalkozású edző dolgozott. Módszertani segítséget adunk a Postások Szakszervezete Tömegsport Bizottságának, amelynek irányításával évről évre több ezer postás vesz részt a tömegversenyeken és a munkahelyi spartakiádokon. Ennek a céltudatos munkának az eredménye, hogy az utolsó 3 évben a budapesti döntőn az első helyen végeztünk.

A versenysport terén is számottevő eredményeket értünk el. 15 szakosztályunkból négy A kategóriás, négy B kategóriás, a többi C kategóriás. Nemzetközi szinten is jelentős eredményeket értünk el. A különböző sportágakban az országos válogatottban szép számmal találunk postás versenyzőket.

Az egyesületek rangsorában nem tudunk előbbre lépni, mert olimpiai pontjaink száma nem emelkedett. Mégis fejlődésről beszélhetünk, mert a nem olimpiai sportágakban jobbak az eredményeink.

Az eredmények mellett vannak kudarcaink, gondjaink is. Nem vagyunk megelégedve az atlétikával, a sakkal, a férfi teke és férfi torna szakosztály fejlődésével. Szakszervezetünkől az elmúlt évben céltámogatást kaptunk sportfelszerelésre. Ennek ellenére eszköz- és felszerelés-ellátottságunk nem kielégítő. Ha figyelembe vesszük az elért eredményeket és a kiadásainkat, a mérleg nem mutat jó képet. Egy versenyző kinevelése sokkal többbe került nálunk, mint más egyesületeknél.

A jobb eredményekért egyesületünk elnöksége a következő főbb feladatok megoldását tűzte maga elé: Meg kell javítani a propagandát, rendszeresebben kell beszámolni a szakosztályokat, hatékonyabbá kell tenni a szakosztályok munkáját. A vezetőik és edzők kötelesek sportolónk erkölcsi és politikai nevelésére

törekedni. Tovább kell javítani az egyesület és a munkahelyek, valamint az iskolák kapcsolatát. Nagy gondot kell fordítani továbbra is a postás dolgozók tömegsportjának támogatására.

Az egyesület Számvizsgáló Bizottságának vezetője, Hegedűs Pál, a takarékoság fokozására hívta fel a figyelmet. Beszámolt az ellenőrzések tapasztalatairól. Megállapította, hogy az ellenőrzések során sem a gazdasági munkában sem a biztonsági fegyelemben nem tapasztaltak súlyosabb hibákat.

A hozzászólók az egyes szakosztályok működését nehezítő körülményekre hívták fel a figyelmet, s rávilágítottak a sportolók nevelésének, továbbá a célirányos propagandának szükségességére.

A küldöttközgyűlés eredményes volt. A küldöttek felelősségerőztéről, a sporttal és az egyesülettel való törődésükről adott számot. Bizunk abban, hogy az eredmények sem maradnak el.

Dr. Ligetfalvi Sándor

...és vidéken

A Pécsi Postás SE közgyűlésén dr. Pazar Ferenc elnök tartott beszámolót.

A beszámoló kritikusan értékelte a szakosztályok 1976-ban végzett munkáját. A legeredményesebben ezúttal is a kosárlabdások szerepeltek. A férfiaknál az első csapat számára az NB II-be jutás volt a kitűzött cél, s ezt sikerült elérni. A női csapat szerényebb eredménnyel zárta a tavalyi évet. Az NB III-ban a középmezőnyben végeztek. Hullámvölgyben vannak a labdarúgók; a játékosokban mindinkább eluralkodott a „minden, milyen eredményt értünk el” szemlélet, és ezt, sajnos, a szakosztályvezetés is tétlenül nézte.

Amilyen bírálat érte a labdarúgást, olyan dicséret jutott a természetjáróknak. Elindították a „kocogónap” mozgalmat, népszerűnek a hétvégi kirándulások és túrák is.

Elismeréssel szólt a beszámoló a tömegsport erősödéséről és fejlődéséről. A korábban alkalmassági találkozókat a mindennapos — bajnoki rendszerben lebonyolított — sportolással alakultak. Labdarúgó-bajnokságot rendeznek, lehetőség van tollaslabda-, kézi- és kosárlabda-versenyekre, és egyre nagyobb az igény az atlétikára is. A tömegsport kiszélesítését szolgálja a hamarosan elkészülő tekepálya is. Mindezekhez biztosították a feltételeket. Legnagyobb részt társadalmi munkával felépítették sporttelepüket. Itt rendezik meg a megyei találkozókat, a területi sportnapokat, a létesítmények versenyzőinek, és az egyesület biztosítja a pályákat a tanintézetek tornáira is. A Pécsi Postás Sport Egyesületnél nincsenek kiemelkedő eredmények, mégis jóleső érzéssel tölt el valamennyiünket az a tudat, hogy Pécest szeretik a sportot és tesznek is érte.

★

A Soproni Postás Sportkör közgyűlésén Csapó Vimos elnök beszámolójában előadta, hogy a sportkörnél a versenysport és a tömegsport szerves egységet alkotnak.

A szakosztályok minőségének kiemelt figyelmet fordított a koráslabdasporthoz. Közismert, hogy a soproni sportfelügyelőség a város sportéletének fellendítésére a Postás Sportkört megbízta kosárlabda szakosztályának fejlesztésével, hogy néhány éven belül felzárkózzon a Nemzeti Bajnokság I. osztályába. A fejlesztés hatása már érezhető; 1976-ban sikerült megkapaszkodni az NB II-ben.

Változó sikerrel szerepelnek a labdarúgók a megyei

és városi bajnokságban. Örvendés volt a tekecsarnok szerezése. Ok feljutottak a megyei bajnokságba.

Eredményesen működik a természetjáró-szakosztály. Az elmúlt évben 56 túrát vezettek.

— Fellendülőben a tömegsport — mondja a sportkör elnöke. — A sportvezetők nemcsak a tárgyi feltételek biztosításában, hanem a különböző szintű és formájú versenyek és bajnokságok megszervezésében is részt vesznek. Rendszeresen megrendezik a városi és területi sportnapokat, üzemi bajnokságokat, amelyeken évente több száz postás dolgozó vesz részt. Ezen felül szép sikerrel szerepelnek más szakmák meghívásos versenyein is. Örömmel tapasztalható, hogy egyre

több nődolgozó bizonyítja részvételével a sporthoz fűződő szeretetét és tehetségét. A fertői vízellátás is lehetőséget nyújt a sportolás és üdülés jellegű kikapcsolódásra.

A feladatokról szólva: a versenysportban a szakosztályok munkáját, a szervezetséget kell javítani. Kiemelten kell kezelni az utánpótlásnevelést. A tömegsport terén közös feladat a versenyzési lehetőségek kiszélesítése, a sportolási igények jobb kielégítése. A tömegsport képezze a Postás Sportkör életének részét, a létesítmény olyan nevelőintézménnyé váljon, amelyhez a versenyzők és dolgozók egyaránt ragaszkodnak.

Bottján János

BÉLYEGSZAROK

1977. március 31-én emlékezik meg a tudományos világ a kiemelkedő jelentőségű angol természettudós és matematikus, Isaac Newton halálának 250. évfordulójáról. A Magyar Posta e napon 3 forintos címletű szelvényes bélyeget bocsát forgalomba, amelynek tervrajzát Kass János Munkácsy-díjas grafikusművész készítette.

A bélyegen modern felfogásban a nagy tudós portréját láthatjuk, mellette a lencse képalkotását bemutató ábrát, utalással Newtonnak az optikával kapcsolatban elért eredményeire. Az ábra érdekessége, hogy az Newton saját rajza, amely legelőször 1704-ben látott napvilágot.

A bélyeg szelvénye egy szovjet űrhajózási hordozórakétát mutat be, indulás közben. Mellette Newton egy másik saját rajzát ábrája látható, amely a Principia mathematica (A természetfilozófia matematikai elvei) című művéből való. Az ábra tulajdonképpen a műholdak alapelvét írja le a tömegvonzás törvénye alapján. Minél nagyobb sebességgel hajítunk el egy tárgyat, az annál messzebb esik le. Elképzelhetőnek tartotta, hogy ha a sebesség növekszik, az elhajított tárgyra úgy hat a gravitációs erő, hogy a tárgy már nem esik le a Föld felszínére, hanem sebességét megtartva a Föld körül kering. Az ábra a különféle sebességgel elhajított tárgyak által leírt pályák nagyságát mutatja be. A bélyeg és a szelvény témája így emléket állít a nagy tudós munkásságára két fő területének, az optikának és a mechanikának. A bélyeg külön érdekessége még, hogy 4 bélyeget és 4 szelvényt tartalmazó ívekben készült. Az ív első sorában 1 bélyeg és 1 szelvény, alatta a második, harmadik és negyedik sorban pedig bélyegek alatt szelvények, szelvények alatt bélyegek helyezkednek el.

1977. április 2-án a XV. Országos Ifjúsági Bélyegkiállítás megnyitására napján bocsátja ki a Posta az Ifjúság elnevezésű, 3 forintos névértékű, 150 forintos felárral ellátott bélyeget. Ez évtől kezdve 1980-ig minden évben egy feláras ifjúsági bélyeg jelenik meg, amely a fiatalság nevelését és az ifjúsági bélyeggyűjtés fokozását hivatott szolgálni. A bélyeg témája ebben az évben — a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetséggel történt egyeztetés alapján — a legidősebb kérdés, a tömegsporttal foglalkozik.

Gyarmati Ilona

Postás Ávas Kupa '77

A televízióból jól ismert, sok nagy sporteseményt megért miskolci városi sportcsarnok adott otthont március 12–13-án a Miskolci Igazgatóság Szakszervezeti Tanács által megrendezett első Postás Ávas Kupa kispályás terem-labdarúgó tornának, melyen az elmúlt évben megrendezett országos kispályás labdarúgó-bajnokság első hat helyezettje vett részt. Nemcsak a helyszín jelentett újat a tömegsport számára. A torna rendezői azt kívánják bizonyítani, hogy télen és kora tavasszal is lehet nyári sportágban versenyt rendezni. Ebben a kezdeményezésben a házigazdának jó partnerei voltak a résztvevők, akik jól felkészülten jelentek meg.

A szombaton, két csoportban megrendezett körmérkőzések után vasárnap a döntő mérkőzéseket játszották. Ezúttal is köszönet jár a résztvevőknek, mert fegyelméleten, sportszerűen küzdöttek csapatuk színeért. A versenysorozat nemcsak jó mérkőzéseket hozott, hanem hozzájárult a baráti kapcsolatok erősítéséhez, a város nevezetességeinek megismeréséhez. Reméljük, hogy a résztvevők egy újabb hagyomány megalapozásának voltak tanúi.

A torna eredménye: I. csoport: Miskolc–Debrecen 2:2 (büntetőrúgások eredménye 2:1), Sopron–Miskolc 1:2, Debrecen–Sopron 2:3, II. csoport: Budapesti Távbeszélő Igazgatóság–Budapesti Postagazgatóság 1:1 (büntető rúgások eredménye 3:1), Központi Postaszervek–Bu-

dapesti Távbeszélő Igazgatóság 3:2, Budapesti Postagazgatóság–Központi Postaszervek 0:1. Döntők: az I. helyért Központi Postaszervek–Miskolc 3:2, a III. helyért Sopron–Budapesti Távbeszélő Igazgatóság 0:0 (hetes rúgásokkal Sopron győzött), az V. helyért Budapesti Postagazgatóság–Debrecen 3:1. Az első három csapat éremben és tiszteletdíjban is részesült.

A verseny kedves színtörténete volt a csehszlovák Rozsnyói Járásai Postagazgatóság öregfiúk csapatának szereplése. A Miskolci old boyok csapatával fogcsikorgató küzdelemben 3:3-as döntetlen eredményt értek el.

Tolnai Zoltán

Felszabadulási emlékverseny

A Budapesti Postagazgatóság a felügyelet alá tartozó postahivatalok és üzemek dolgozóinak részére asztalitenisz „felszabadulási emlékversenyt” rendezett. A jól megszervezett verseny egyéni és csapatküzdelmeiben 64 férfi és 16 nő vett részt, tehát elérte célját, tömegsport volt a javából.

Eredmények: Férfi egyéni: 1. Liska Antal, Bp. 70; 2. Csintalan László, BHÜ; 3. Jányi Nándor, Bp. 100. Női egyéni: 1. Csepregi Margit BHÜ; 2. Payer Mihályné, Bp. 114; 3. Csethe Hubáné, BHÜ. Férfi csapat: 1. BHÜ I. csapat; 2. Budapest 70; 3. Budapest 100. Női csapat: 1. BHÜ I. csapat; 2. Bp. Ig. II. csapat; 3. Bp. Ig. III. csapat.

rancsnoka volt. 79. Ezer egy-nemű betűl. 80. Főváros. 81. Szovjet repülőgéptípus jelzése.

Függőleges: 1. Eledelezamat (ékezetlány!). 2. Szovjet diplomata. 3. Az idézet harmadik része. 4. Mássalhangzó kiejtve. 5. Volt ázsiai gyarmat. 6. Kegyetű. 7. Nincs rá szükség. 8. Ismeretlen. 12. DAE. 15. Szerző. 18. Jugoszláviai város. 20. Az idézet második része. 21. Franciaországi város. 22. Nemcsak én. 23. Németül van. 24. Kettős mássalhangzó. 26. Testrészt. 29. A vegyipar fontos alapanyaga. 30. Oszlópor merevítője (névelővel). 32. Arcon látható. 31. Hírt küld (régiesen). 35. Bundafajta. 37. Német tanács. 39. SL. 40. Gyakori gyerek-szó. 43. Eszmélés. 44. Híres francia tudós keresztnéve (fon.). 46. Időegység. 49. Hírlík részlete! 51. Valaminek a részletes elmondása, kifejtése. 52. Vaspálya. 53. Lóbetegség. 54. Virágatlan növény. 56. Félig. 60. Fonógyári géptartozék. 61. Nyílászáró (ford.). 65. Fordított kötőszó. 66. Átindít páratlanjal. 68. Eles számszám. 70. Igekövető. 72. ...vána — a Buddhista vallásban a nemlét. 73. T-vel az elején vulkán eredetű homok. 74. Svindli részlet! (ford.). 77. Germánium vegyjele. 78. Fordított kettős mássalhangzó. — Bányhid!

Beküldendő a vízszintes 1., a függőleges 20. és a függőleges 3. Beküldési határidő: 1977. április 9.

Az előző számunkban megjelent keresztjeltvénnyel helyes megfejtése: vízszintes 1.: Hát amikor megkínálják, függőleges 17.: intsen mindig nemet.

Könyvjutalmat nyertek: Kazai Istvánné (Tiszaföldvár), Molnár Lajosné (Pécs), Ranb Bálintné (Pécs), Vajda Márta (Sopron) és Zsargó Béláné (Hánta).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkesztő a Szerkesztő bizottság
Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV., Cházár András u. 11.
Telefon: 428-777
Kiadja: a Népszava Lapkiadó Vállalat
1964 Budapest VII., Rákóczi út 54.
Telefon: 224-819
A kiadásért felel: dr. Suth Péter
77-1095 Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: Roder Imre igazgató